

له ژېر پله ی سفری فہرام شیدا...! ئیدریس عہلی

ئینجیل: به ځام ئمه ځځی ئوه یه.. کات ټاریکی دهسه ټا تی هه یه...!

به شی شاعر نووسین ځک
چاومان بدهین به کټ تر
تاوه کو له بری ئمه پی بیوان ټ و
جار جار له دواوه
بی ختوکه دانی هه ستمان
په ځکی بخش ځن ټ به بناگو ټماندا و
پیمان ټا بگم ځن،
چه ند جټر جوانی تر
به شهرتی ئه به دیهت
له ملاولای دټمان دا
وهک قارچکی دواي تاوه باران
له ژېر هه تاوی خورپه مان دا هه ټټ قیون،
که چی ئمه
له سهر نوکی خه یا ټیش
به لایاندا نه چووین،
له تاو بیان و
ها ټن ټوی ټ زووی خه یا ټ
نه په رڅاوین
له ټسته یه کی گونجاودا
به ته نیشته گو ټ و
به فرو
با ټنده کانی تره وه
جټیه کی فهره حیان بی بکه ینه وه،
تا سهر به ست و خټشا ټ
له ههر ئینجان هه کی گهرموگو ټ که پیان خټشه.. بیوان
به سهر ههر باخیکی ئاشنادا که حزر بکه ن.. ببار ټن
با پیان بی ههر ئاسمان ټکی به رین که بیگرټت.. بفان و
خټیان له چنگ
خه ونی کوردانه و
خه یا ټی شاعیرانه ی ئمه

قوتار بکهن...!

با یی ئاخه ڪڪشا ن
به دیار گڏ رانییه که وه
گو ڀیه کانهان به پیشله هه ځه ین،
تا به سهر دیواری به ډه نگیما نه وه
بمیاو ڏن به ووما ندا و
ئاگا دارمان بکا ته وه
هر لهم ده ورو به ره ی ڄمان
قه به زه ی چه نده ها ده نگی تر
زو ٻا تر لهو ده نگان هی
له ژووری ته نیاییمانه وه ډن و
ده می کراوه ی برینه کانهانی پ ډه به ستین،
به نهرمی و کا وه ځ
له گهرووی کانهیه وه هه ډه قو ډن،
که چی ئمه
له ڄڙه سه فهریه کانهانی منا ی و
شه وه ډنشینه کانهانی مه ستبو نا
نه مان بیستوون...!

ماوه ی میواندارییه ک
ههستی به نکر دانهان بده ین به سه گ،
ته نیا و به ڪه س
پ ڇ به ده وری عه لوه که دا بکات،
نزیک به ته وه له بار ڇ
لوت له تو ڪ هه سو ڄ بڙه ن و
حه په حه پ له ڙر که به وه
بقروسک ڄنی به گڙماندا
تا وه کو له خه می زه رد بوون و
هه وه رین به ه ځس ڄین،
تا هیچ نه به به شی ئه وه نده خو ڄانهان پ ڄ
به رگهی یه کدوو پاییزی دیکهی
ئاوه ها ډه هق و
ساردوس
ئه وه نده گرانجان له فرشتنی باران بگرین،
له سیله ی ئومیده وه به وانین
ن و ساردکه ره کانهانی ناخمان

چه ند سوزگی تر
 میوهی ئا و گه یوی وه فا
 خه ریکه خراپ ده بن و
 له تو ککی په شیمانیهی خیا ن د نه دهر،
 چه ند جری تر
 بوت له شهر به تی گیراوه
 له بده نگیی تر و
 شووشه مره بای خ شکراو
 به شهر می گ لاس و
 مه نجه ی بچوک بچوکی
 پ له شربای خ شه ویستی
 له ژر پلهی سفری فه رام شیدا
 خه ریکه ماوهی میهره بانیا ن به سهر ده چ و
 ئمه له تاو شه ه د
 ل تاو س گ س گ ی چاوت ری
 هشتاکه دهستی به خشینمان
 ب نه بردوون...!

فرسه خ نزیکتر ب گه یشتن به به ههشت
 تزقا ک له ئیمانیهی زیادهی خ مان
 بده بن به کاریله،
 تا له وانیهی "زوه د و به لاغه دا
 له سهر ره حله ره قه کهی "جه لاله دین"
 شانه شانی برینه کانی
 "شه مس" دا بنیش،
 له ن و گژوگیای ته و پاراوی
 باخه کانی فیرده وس و
 کانیای زمزم دا
 زانستی کاو ژر بخو ن،
 به دهستی کی زاهیدانه وه
 س جار به ئاسته م
 نه قه ئی زی دهرگا دارینه کهی "ه یان" بکو ت و
 د کی دایکانهی زه خمار دا چ ه ک ن
 که له و دیوه وه ئارام و ه دی
 به دهم هه نسک و لاوانه وه وه
 خه ریکی پروکا ندنی برینه کانی جه سته ی
 دهر و ش کی خوراسا نیی و

شوشتنی کراسی خو ناوی زامدار کی ئە فغانییه،
 بە دەنگی شیوەن و سنگکوتانەووە
 فەرمووی ها تە ژوورەووی ل بکات،
 وای ب بچت پستەچییه
 یش چەرمووەکە ی کە نە نە و
 نامە ی "یوسفی" کی تری ب ه ناو،
 مەزە نە بکات شەهید کی تری ب نخشیان
 لە ئور شەلیمەووە ناردووە،
 وابزان ت عاشورایە و
 سەری ب ناوی "حوسن" کی تر
 لە دەشتی کەربەلاوە ها توو،
 جار جار ملل اتە کەند و
 لە دوورەووە بباءند بمان،
 تا بیرمان بخاتەووە
 کە هەزاران فەرمودی تری سەحیح
 لە خەرەند و پچ و چکی
 کت بەکانی خوادا
 وەک زە نە قوتە ی بە یان
 بە سەر بە فری فەرام شیدا هەوەر یون،
 دکی گەرمی گەنجیکی دکی "سۆهروەرد" و
 غەزەلی بە پە ی بائە نووسراوی
 شاعیر کی "تاوگەزی" و
 دەستی هەحمەت و پ لە شیفای
 "کاک ئەحمەد" ناو کی "پرسی" یان دەو،
 هە تا سپ دە ی کچ کی تر
 خەونی فەین بداتەووە لە کە لە یان
 هە تا ئوارە ی زکر کی تر
 خولیای ئەوین بز تەووە ن و د یان...!